

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

งานศพ

ศพท่านอาจารย์ชอบดูเหมือนยังไม่มีกำหนด ท่านอาจารย์เทศน์ก็ดูเหมือนไม่มีกำหนดว่าจะเผาเมื่อไร โอ๊ย เราสลดสังเวชนะ เวลาหลวงตาบัวตายอย่าทำอย่างนี้เป็นอันขาดนะ สลดสังเวชเอามากที่สุด มงดูแล้วไม่มีอะไรมีแต่ตลาดหาเงิน มั่วสุมเป็นตลาด ๆ เลย หลวงตาบัวตายนี้เอาเสียเหียนพันแล้วโยนลงเหวเลยนะอย่าให้ยุ่ง มันจะมาเป็นตลาดโลกอีกแหละ หลวงตานี้จะเป็นตลาดโลกนะ มีอะไรมีแต่หาเงิน เรื่องอรรถเรื่องธรรมมีขนาดเท่าปลายนิ้วก้อยนี้ไม่มีปรากฏนะ สลดสังเวชจริง ๆ นะไม่ได้หายกโทษ ตาดูอยู่หูฟังใจคิดตลอดเวลามันผิดไปไหนว่างั้นเลย เราอยากพูดให้มันเต็มเม็ดเต็มหน่วย

ธรรมพระพุทเจ้าซึ่งลงตรงไหนผิดที่ตรงไหน ครูบาอาจารย์องค์ไหนตายแล้วเป็นตลาดหาเงินแหละ พระก็ทะเลาะเบาะแว้งกตัญญูกันเหมือนหมาดูได้เมื่อไร นี่ละเงินเป็นใหญ่ สมมุติเป็นใหญ่ ตักตาเป็นใหญ่ เป็นใหญ่กว่าคน สิ่งเหล่านี้สมมุติตั้งขึ้นมา ๆ เป็นตักตาแล้วก็ตะครุบกันเป็นบ้า มีราคายิ่งกว่าคน เพราะฉะนั้นคนถึงเป็นบ้ากับสิ่งเหล่านี้ โห้ ทุเรศจริง ๆ นะ นี่จึงบอกอันเลย เวลาเราตายแล้วอย่ามาทำอย่างนี้เป็นอันขาดนะ เราไม่ต้องการอะไรทั้งนั้นถ้ายุ่ง ๆ อย่างนี้ ดูไม่ได้นะ นี่จะแก้กันมาหมดแผ่นดินไทยนี้ ยั่วเย้า ๆ

พระพุทเจ้าปรินิพพานแล้ว ๗ วันถวายพระเพลิง ทรงพิจารณาด้วยเหตุผลไกลอะไรสมศาสตร์เอก พิจารณาซิ นั่นละ ๗ วันเท่านั้นพระพุทเจ้าไว้เพียง ๗ วัน นี่ละแบบฉบับ พระสาวกองค์ไหนตายองค์ไหนนิพพานก็เข้าป่าเงียบ ๆ ไม่มีในประวัติให้เห็น มีแต่ พระกัสสปะ ที่ประวัติยืดยาวหน่อย พระกัสสปะนี้เป็นกรรมเกี่ยวข้องกันกับ พระอริยมตไตรย มีกรรมเกี่ยวข้องกัน ท่านจึงแสดงไว้ในปฐมสมโพธิ อันนี้อัฐิของท่านอยู่ในเขา ๓ ลูกที่ชนกัน ไม่มีใครเห็น พระอริยมตไตรยท่านนั้นที่จะเห็นนอกนั้นไม่มีใครเห็น เพราะกรรมจำเพาะกัน

พระอริยมตไตรยเป็นนายควาญช้าง พระกัสสปะนี้เป็นช้าง ช้างตัวนี้เป็นช้างที่ตีมาก บอกให้เป็น-เป็น บอกให้ตาย-ตาย รักเจ้าของ เจ้าของชี้ให้ตาย-ตาย ชี้ให้เป็น-เป็น พระเทวทัตนี้ได้เป็นพระเจ้าแผ่นดินถ้าจำไม่ผิด ท่านประมวลชาดกมาเพราะชื่อเสียงของช้างที่มีความจงรักภักดีต่อเจ้าของนี้ดังลั่นไปทั่วประเทศ พระราชารับสั่งให้นายควาญช้างนั้นเข้าไปเฝ้า ไหนว่าช้างเรอนั้นดีทุกสิ่งทุกอย่าง บอกให้เป็นก็ได้

บอกให้ตายก็ได้ ใช้อย่างไรก็ได้หมดใช่ไหม ใช่ว่ามันเลย ถ้าอย่างนั้นวันนั้นเราจะให้เขาเผาเหล็กแดงให้ข้างมาจับได้ไหม ได้ เรื่องได้นี้ได้แต่การเป็นการตายเป็นเรื่องของข้างไม่รับรอง แต่เรื่องจับนี้จับแน่ ก็รับสั่งเลยพระราชอาำมหิตจิตเป็นยักษ์เป็นผี ถึงวันก็เผาเหล็กแดงเป็นท่อนเลยเถียว

นายควาญข้างกลับไปก็ไปพูดกับข้างว่าคราวนี้เป็นกรรมอะไรก็ไม่รู้แหละ พระราชารับสั่งให้เราเข้าไปเฝ้าถามถึงเรื่องข้างเป็นยังไง ข้างของเธอว่าเป็นข้างดิบข้างดี ใให้เป็นก็เป็น ใให้ตายก็ตาย ใช้อย่างไรก็ได้หมด ว่าอย่างนั้นใช่ไหม ก็ตอบไปแล้วว่าใช่แล้วท่านก็รับสั่งให้ข้างจับเหล็กแดง ก็มีอยู่สอง เหล็กแดงให้ข้างจับ-จับได้ไหม จับได้เราก็อูทูลท่านแล้วว่าจับ ข้างจับแน่ ๆ สั่งอย่างไรเป็นอย่างนั้นเลย ถ้าหากว่าข้างไม่จับเราก็ต้อตตาย คอเราขาด มีสองอย่างเท่านั้นขอให้ข้างพิจารณาดู ข้างรับปุบจับเหล็กแดง นายควาญข้างก็รอดตาย นั่นละพระอริยมตไตรยเป็นนายควาญข้าง ข้างคือพระกัสสปะ เพราะฉะนั้นกรรมจึงเกี่ยวกัน

เวลาพระกัสสปะตายแล้วก็ไปตายอยู่ในเขาสามยอดจรดกัน พระอริยมตไตรยจะมาเอาอัฐิของพระกัสสปะนี้ขึ้นบนฝ่าพระหัตถ์ แล้วเผาบนฝ่าพระหัตถ์เลยเพื่อแก้กรรมอันนั้น มีพระอริยมตไตรยเท่านั้นท่านบอกไว้จะเห็นอัฐิของพระกัสสปะ นอกนั้นไม่มีใครเห็น พระอริยมตไตรยก็เป็นพระพุทเจ้าแล้วนี้จะไม่เห็นได้ยังไงถึงวาระนั้นแล้ว ก็มีเท่านั้นในประวัติ

ท่านไม่ได้ยุ่งเหยิงวุ่นวายให้กิเลสตีตลาดดลเหมือนอย่างสมัยทุกวันนี้ เอาคำว่าศาสนาเป็นเพียงโล่บังหน้าเท่านั้นนะ กิเลสหามเขียงตามจุ่มเลยเถียว มันสลดสังเวชจริง ๆ นะใครจะว่าบ้างที่ว่าเราอมรับเป็นบ้าคนเดียว ไม่มีใครในโลกนี้เป็นบ้าเหมือนเรา เราจะเป็นคนเดียวถ้าพูดคำเหล่านี้ผิดไปนะ มันสลดสังเวชจริง ๆ นะไปที่ไหน ๆ ตุกตาปั่นกันขึ้นมาแล้วเป็นบ้ากับตุกตา ตะครุบเงากันเป็นบ้า ตุกตาเลยมีราคายิ่งกว่าคน เวลานี้ตุกตากำลังมีราคายิ่งกว่าคน ทำคนให้หัวถลาลงไป เป็นบ้ากับเงินกับทองกับข้าวกับของสมบัติต่าง ๆ ที่ผลิตขึ้นมา ๆ นั้นแหละ มาทำลายคนเวลานี้ คนไม่รู้จักประมาณสิ่งเหล่านี้จึงกลายเป็นภัย

ธรรมดาถ้าผลิตขึ้นมาเพื่อเป็นประโยชน์ ถ้าฉลาดแล้วสิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์ตามความมุ่งหมาย อันนี้มันไม่ฉลาดมันชิ ให้ตุกตาเหยียบหัวมนุษย์เรา ผลิตอะไรขึ้นมาเพื่อเหยียบเจ้าของเสีย ผลิตอะไรขึ้นมาเพื่อทำลายเจ้าของเสีย มันฉลาดหรือไ่มนุษย์เรา เวลานี้กำลังเป็นบ้ากับไอ้หลังลาย อะไร ๆ ฉิบหายหมดเวลานี้ไอ้หลังลายขึ้นเหยียบ ๆ แหกหมด หลังลายก็กระดาศ สมมุติขึ้นมาอะไร สมมุติขึ้นมาให้เป็นประโยชน์สำหรับใช้สอย ไม่ได้สำหรับขึ้นเหยียบหัวคนให้ฉิบหายวายปวง เป็นบ้าตื่น

ติด เห็นเขามืออยากมี เห็นเขาได้อยากได้ ดิ้นตายไปเลย สุดท้ายก็จม ๆ เพราะไม่สมหวัง เป็นบ้าด้วยกิเลสหลอกคนให้ติดให้ตื่นต่างหาก

พอคิดแบบนี้ความเชื่อจะออกหน้าแล้วนะ คิดเรื่องอะไรความเชื่อว่าจะเป็นตามความคิดมันจะออกหน้า ๆ ความอยากดังไปเรื่อย ความอยากเป็นอันดับหนึ่ง ความเชื่อเป็นอันดับสอง คิดเรื่องอะไรนี่มันจะเชื่อทันที ๆ ไม่ว่าจะคิดเรื่องใดก็ตามนะ อันคิดดีมันไม่คิดทรอกมันคิดแต่เรื่องชั่วนั้นแหละ แล้วก็เชื่อ-เชื่อความคิดเจ้าของ เชื่อสังฆารมาร คิดว่ายังไงก็จะเป็นอย่างนั้น ๆ แล้วความอยากความทะเยอทะยานก็ติดก็ตื่นตั้งกันไป ๆ นั้นละมันพัง ๆ ๆ เวลาในโลกกำลังพังหัวใจพัง มนุษย์ร้อนมากที่สุดเพราะไม่มีธรรมเป็นเครื่องยับยั้งพิจารณาบ้างเลย อะไรมาก็เชื่อเอา ๆ จมเอา ๆ นั้นซิ

มองไปที่ไหนดูไม่ได้ ๆ โห ทุเรศ พระพุทธเจ้าทรงท้อพระทัย เป็นยังไงถึงท้อพระทัย ตัวเท่าหนูนี้มันก็อดคิดไม่ได้นี่นะ เมื่อถึงกาลที่จะคิดมันอดไม่ได้นี้จะว่าไฉนมันโดนอยู่ตลอดเวลารอบด้านขอบเขตจักรวาลนี้โดนในหัวใจตลอดเวลา มันจะอดคิดได้หรือ มันต้องคิดชิมมนุษย์เราไม่ใช่คนตายนี่นะ ทุเรศจริง ๆ ตึกตักขึ้นครองบ้านครองเมือง มนุษย์เป็นบ่อรับใช้ตึกตัก ผลิตอะไรขึ้นมาก็เป็นบ้ากันหมด เป็นบ้าง่ายจริง ๆ นะมนุษย์ ว่าฉลาดมันฉลาดไปในทางเป็นบ้าไม่ฉลาดในทางดีนี่นะ พวกเราพวกนักภวานาก็เหมือนกันถ้าไล่เข้าทางจกรมไม่ยอมไป เหมือนจุงหมาสู่ฝน ร้องแห้งก ๆ มันไม่ยอมตากฝน ถ้าจุงใส่หมอนละวับเลย ไม่ต้องจุงละหมอนพันกันเลย ถ้าจุงใส่ทางจกรมนี้ร้องแห้งก ๆ เหมือนจุงหมาใส่ฝน

โห พิลึกจริง ๆ นะกิเลสนี้ ไม้จั่นไม้ได้ครองบ้านครองเมือง มันอดคิดไม่ได้ นะมันด่าอยู่ตลอดเวลา รอบขอบเขตจักรวาลของแดนวิภูจักรนี้มากกระเทือนนี้หมด มันอดคิดได้หรือ พูดอย่างนี้ให้เต็มปาก ใครจะว่าบ้าเรานี่ยอมเป็นบ้าเป็นสด ๆ ร้อน ๆ นี้อยากว่าอย่างนั้นเลย ไม่ยอมแก้บ้าแบบนี้ว่าจั่นเลย ความเคลื่อนไหวทุกสิ่งทุกอย่างมีแต่เรื่องของอันเดียว ๆ ครอบทั่ว ๆ ธรรมจะยิบ ๆ แยะ ๆ ออกบ้างนี้ไม่ค่อยมี และไม่มี มีแต่อันเดียว ๆ ไม้ว่าเด็กไม่ว่าผู้ใหญ่ ไม้ว่าชาติชั้นวรรณะใดมีแต่อันเดียว นี้เราดูมนุษย์เรา สัตว์ไม่ต้องดูมันเลยเถิดไปแล้วจะไปดูเขาอะไร เขาก็ประกาศตัวของเขาอยู่แล้ว แต่เราไม่ประกาศซิ ประกาศตัวว่าเป็นคนนั้นซิ แล้วคนมันคนแบบไหนนะมันนำคิดตรงนั้นซิ

ยื่นใบสมัครนี้นับไม่ได้นะ ใบสมัครในวิภูวนเพื่อความทุกข์ทั้งหลายให้ยึดยาว ยื่นใบสมัคร สัตว์ตัวไหน ๆ ยื่นใบสมัครทั้งนั้นไม่มีใครที่จะถอนตัวออก ยื่นใบถอนตัวไม่มี มีแต่ยื่นใบสมัคร ๆ กิริยาอาการที่แสดงออกมีแต่ใบสมัครทั้งนั้นเต็มบ้านเต็มเมืองเต็มโลกเต็มสงสารเต็มความคิดความปรุงทุกอย่างเต็มไปหมด มีแต่อันเดียวนี้

เขียนใบสมัคร ใบสมัครจอมกอบทุกซ์ ความเพลิตความเพลินเป็นเหยื่อล่อสักนิตหนึ่ง ๆ แล้วความเชื่อก็เชื่อตามว่าจะเป็นไปตามความคิดความปรุงแล้วตันลงไป ๆ สองอย่างนี้ รุนแรง โลกไม่รู้จะว่าไง คิดอะไรว่าจะเป็นอย่างนั้นตามความคิด ๆ นี่ละมันหลอกตลอด เวลาคนถึงได้จ้ม ถ้าไม่หลอกไม่จ้ม คิดอะไรเป็นอย่างนั้นแล้วไม่จ้มหรือ คิดอยากได้ออยากมีอยากเป็นเศรษฐีกุฎุมพีก็เป็น คิดอยากเป็นเทวบุตรเทวดาก็เป็นเสีย คิดอยากเป็นอะไรได้อะไรก็ได้เสีย ๆ แล้วคนเราไม่เป็นบ้าหรือ แต่นี่เป็นบ้าเพราะไม่เป็นไปตามความคิดชิมันหลอกเฉย ๆ

เอาไปภาวนานะพวกภาวนา มีแต่เขียนใบสมัคร ในทางจงกรมก็เขียนใบสมัคร เข้าไปทางจงกรมแล้วยังไปเขียนใบสมัครอยู่ทางจงกรม ไปนั่งแคร่ภาวนาตั้งทำตั้งทาง มองไปกิริยาภายนอกตั้งทำตั้งทางภาวนา ถ้ามองเข้าไปข้างในมีแต่ไปเขียนใบสมัครชิตทุกขัง แหมละเอียดจริง ๆ นะ ธรรมชาตินี้ละเอียดมาก เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าถึงได้ท้อพระทัย โธ ๆ โผล่ขึ้นไปแล้วมองลงมาจ้าเลย กิเลสทำงานกับสัตว์โลกทำยังไง ๆ อุบายของกิเลสทำสัตว์โลกทำยังไง ๆ ไม่มีสัตว์โลกตัวใดรู้เลยนะ ขนาดนั้นละฟังเอาสิ มีแต่จ้มไปกับมัน ๆ ด้วยความเพลิตเพลิน ความเชื่อไปตามมัน ความอยากความทะเยอทะยานไปตามมัน ๆ มีแต่ใบสมัครทั้งนั้นทุกสิ่งทุกอย่าง การอยู่การกินการหลับ การนอนการใช้การสอยการนุ่งการห่มมีแต่ใบสมัครเต็มบ้านเต็มเมือง ถือใบสมัครตามกิเลส

เอาไปพิจารณาซิใครว่าหลงตาบวเป็นบ้า พิจารณาซิว่าเป็นคนบ้าหรือเป็นคนดี มันอดไม่ได้เพราะฟังอยู่ตลอดเวลาจะให้อดได้ยังไง นี้อดมาได้ ๔๐ กว่าปีแล้วทนไม่ไหววันนี้ออกเสียบ้าง อดมาทนมาได้ ๔๐ กว่าปีวันนี้ออกเสียบ้าง ใครจะว่าบ้าก็บ้า ใครจะสมักรเป็นบ้าด้วยก็ได้เราก็ไม่ว่า ถ้าสมักรเป็นบ้าต้องขยันภาวนานะ ถ้าสมักรเฉย ๆ เขียนใบสมัครไปตามกิเลสแล้วไม่เล่นด้วยเรา ส่วนมากมันสมักรเฉย ๆ เขียนใบสมัครไปตามกิเลส โอ้ ๆ ๆ ออกอุทาน เอาให้ตีนะใครก็ดีไม่จั้นไม่รอดหนาวางั้นเลย ต้องพิตต้องพิตกันเต็มที่ มันหนามันแน่นมันแยบคายเกินกว่าความคิดมนุษย์จะรู้จะทันจะเห็นนะ

ความคิดพระพุทธเจ้าพระอรหันต์ท่านจำตลอดนอกจากท่านจะพูดหรือไม่พูด เพราะธรรมไม่เหมือนโลกไม่ได้เป็นความทะเยอทะยาน ความอึดอันตั้งใจอยากพูดอยากคุย ท่านไม่มีอย่างนั้น ถ้าไม่มีเหตุจำเป็นที่ควรจะพูดท่านก็ไม่พูด เหมือนไม่รู้ไม่ชี้เสีย เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น ถ้าเป็นเรื่องกิเลสไม่ได้นะ มี ๕ ปากอยากได้ ๑๐ ปากออก โฆษณา อุทานแล้วนี้พูดจริง ๆ นะ อุทานเรื่องของกิเลสนี้ โอ้โห ๆ พูดเพียงเท่านี้โลกก็จะฟังไม่ได้แล้วไม่ใช่หรือ เพียงออกมาแย็บ ๆ ออกมาพูดเท่านี้โลกก็จะฟังไม่ได้

แล้ว นอกจากโลกเป็นบ้าเหมือนหลงตาบั่วเท่านั้นจะฟังได้ ถ้าโลกเขาเสกสรรว่าเขาเป็นคนดีมีเกียรติแล้วฟังไม่ได้นะ

นั่นละธรรมพระพุทเจ้าที่ลึกลับซับซ้อนขนาดไหน ท่านดึงออกมาแล้วเป็นอย่างนั้นละ ฟังเอา เพียงแยะ ๆ เท่านั้นขนาดนี้แล้ว ถ้าดึงออกมาตามเรื่องของกิเลส กลมมาของกิเลส กิรียาของกิเลสแล้วจะฟังไม่ได้สำหรับโลกกิเลสทั้งหลาย ถ้าโลกธรรมฟังได้เต็มหูเต็มใจ เพราะท่านเหล่านี้ต้องการความจริง ธรรมะจะออกจากความจริงล้วน ๆ เลยแล้วสนุกตักตวงเอาพวกนักธรรมะ เรื่องกิเลสนี้หงาย ๆ มันถูกกบาลมันซิ

ใครจะตั้งอกตั้งใจปฏิบัติตัวให้รู้เนื้อรู้ตัวก็ทำนะ การพูดไม่ได้พูดเล่นนะ เรื่องความหลอกลวงของกิเลสที่จะทำคนให้ลุ่มจมอย่างยืดยาวนานหาประมาณไม่ได้นี้ มันรอบด้านทีเดียว รอบหัวใจเราไม่รู้ตัวเลย เหมือนจูงควายไปฆ่า นั่นซิฆ่าควาย จูงไปกัดหญ้าไปคิกคะนองไปเรื่อยตามทาง ไม่รู้ว่าเขาจะจูงไปฆ่า อันนี้เหมือนกันกิเลสจูงไปฆ่า เกิดแก่เจ็บตาย ๆ ทนทุกข์ทรมาน ๆ ในระหว่างแห่งการเกิดกับการตายหยั่งถึงกันนี้ มีแต่ความทุกข์ทั้งนั้นเป็นสายยาวเหยียดตลอด แอ๊ะ ๆ ไปอย่างนั้นไม่รู้ แล้วจากนี้ไปหาวันที่จะสิ้นสุดจะมีที่ไหน มองไปอีกก็ไม่เห็นอีกแหละ มันเป็นวงกลมเหมือนมดไต่ขอบดั่งสัตว์ทั้งหลายหมุนไป

วิชาใดก็วิชาว่างั้นเลย ในสามแดนโลกธาตุนี้เป็นวิชาของกิเลสผลิตให้ทั้งนั้น ไม่ใช่วิชาธรรมผลิตให้จึงไม่สามารถที่จะรู้เรื่องของกิเลสได้เลย เพราะเป็นวิชาของกิเลส วิชาไหนก็ตามในโลกธาตุนี้ ใครจะว่าเก่งกล้าสามารถขนาดไหนก็ตาม อยู่ในวงของวิชาของนักโทษทั้งนั้นแหละ ในเรือนจำคือกิเลสวัฏจักร ไม่ได้เหมือนวิชาธรรมที่นอกเหนือจากกิเลสไปแล้ว ท่านเรียกว่าโลกุตรธรรมนี้เลย อันนี้เหนือ หยั่งลงเห็นหมดเลยจะว่าไฉ่ ถ้าเหนือมันแล้วก็เห็นละซิ

ถ้ามันครอบไว้เหมือนกระทะครอบหัว เราก็ไม่มองเห็นกระทั่งกระทะ ครอบหัวเราอยู่นั้นแหละแต่เรามองไม่เห็น นี่กิเลสครอบหัวเราก็เหมือนกัน มองไม่เห็นกิเลส ถ้าขึ้นเหนือกิเลสขึ้นเหนือกระทะแล้วก็เห็นหมดละซิ มันจะอยู่ที่ไหน กลมมาของมัน ออกแบบไหน ๆ แพล็บรูแล้วแพล็บทันแล้ว ถ้าฆ่าก็ฆ่าแล้ว ฟังแล้ว ๆ นั่นละผู้ที่ท่านนำธรรมมาสอนพวกเราท่านเป็นอย่างนี้ ๆ ท่านไม่เป็นงุ่ม ๆ ง่าม ๆ ต้วม ๆ เตี้ยม ๆ เหมือนพวกเราแหละ

ใครจะพยายามตั้งเนื้อตั้งตัวสร้างคุณงามความดีใส่ตัวเองเพื่อให้มีขอบเขต ให้มีภูมิเกณฑ์ของวัฏจักร ให้มีต้นมีปลายของวัฏจักรแล้วอย่าประมาทนะ ถ้าเราไม่ยกวางอยู่ในกองทุกข์อันนี้ ตายแล้วเกิดแล้วกรรมมันจ่ออยู่ที่นี่ จะให้เกิดไปทางไหนกรรมจ่ออยู่ตลอดเวลาคอยไส กรรมดีมีก็ไปเกิดทางดี กรรมชั่วไปเกิดทางชั่ว ชั่วมากเท่าไร

ก็ดันลง ๆ จ่อตลอดเวลาอยู่บนหัวใจ ไม่มีใครลบล้างได้ เพียงลมปากอย่าเอามาลบล้างไม่มีความหมายแหละ

นี่พูดถึงเรื่องงานศพ งานตลาดหาเงิน ตลาดหมากัดกัน จำไว้นะตุ๊กตาเป็นใหญ่กว่าคนเป็นใหญ่กว่ามนุษย์ เวลานี้มันกำลังครองบ้านครองเมือง เรื่องสมบัติเงินทองข้าวของบริษัทบริวาร สิ่งเหล่านี้เป็นตุ๊กตา เราไม่ฉลาดสิ่งเหล่านี้จะเหยียบหัวเอา ๆ แหกหมด ถ้าฉลาดก็นำสิ่งเหล่านี้มาทำประโยชน์ นี่สลดสังเวชนะ เลยอดคิดไม่ได้ถ้าบ้านเมืองเรื่องราวเป็นปกติสุขอยู่อย่างนี้ หลวงตาบ๊วยตายแล้วมันจะเป็นอย่างนี้แน่ ๆ ว่างั้นเลย

เมื่อวานนี้ก็ไปนั่งดูศพอีกแหละ มันอดไม่ได้ก็พัดกับโกศอยู่ตรงนั้น ช่างหลังเป็นตบข้างหน้านี้เป็นโกศ มันสะดุดก็อีกแหละ โอ๊ย หลวงตาบ๊วยตายแล้วก็เป็นแบบเดียวกัน อยู่ชั้นเดียวกันด้วย เป็นชั้นราชๆด้วยกัน พัดก็พัดอย่างเดียวกัน หลวงตาบ๊วยตายแล้วก็เป็นอย่างนี้แล้ว ถ้าบ้านเมืองเรื่องราวเป็นปกติสุขอยู่มันจะเป็นอย่างนี้ นอกจากหลวงตาบ๊วยจะตายแบบแหวกแนว ก็ไม่ทราบจะแหวกไปไหน แนวที่ไหนก็มีแต่แนวมนุษยเต็มบ้านเต็มเมือง ตายแล้วพุบเลยไปเลย เรื่องตายเราไม่ได้ตายยาก ไม่ได้คุย แต่เรื่องตายแล้วนั้นชิมันยุ่ง ยังไม่ตายไม่ยากอะไร บทเวลาตายก็ไม่ยาก ให้เหมาะสมจริง ๆ แล้วถึงวาระแล้วก็ก้าวปี้บ ๆ ออกไป ปี้บติดผิงเท่านั้นไปเลย นั่นให้ตามอัยาศัยอาภัพของเจ้าของ นิสยวาสนาอาภัพเป็นอย่างนั้น แต่ที่นี้มันจะรุ่มนั้นชิมันยุ่ง ยิ่งจะเป็นเรื่องใหญ่กว่าเพื่อนก็ไม่ทราบนะ

มันอดคิดไม่ได้เรา คิดเรื่องเป็นธรรมจะเป็นอะไรไปคิดเหตุคิดผลไม่ได้คิดโอ้อวดนี่นะ อวดอะไรของอย่างนั้นเอามาอวดหาอะไร ตายแล้วก็จะดองกันไว้อย่างนั้นแหละ ไม่ทราบวาก็ก็ก็ถึงจะได้เผา ดองไว้อย่างนั้น ประกาศโฆษณาเรื่อย คนนั้นบริจาคนั้น คนนี้บริจาคนั้น เรื่อย ๆ ก็เลสหามเขียงล่อ นั้น เต็มไปหมดมีแต่ก็เลสหามเขียงก้วนตุ๊กตา ตายแล้วไม่เห็นมีรายไหนเอากระดาษเอาเงินเอาทองมาเผากัน นี่ชิมันน่าคิดเอามาก เห็นแต่เอาพินทั้งนั้น แต่ไม่สนใจกับพินนะ ไปสนใจกับตุ๊กตาอย่างว่าเงา..ตุ๊กตา ไปตะครุบเงากันของจริงไม่ตะครุบ หามาชิมันเผาปุ๊บเดียวเท่านั้น จะเอาให้จนกระทั่งเป็นเถ้าไปใน ๑๐ นาทีนี้ก็ได้นี่นะ สมบัติอะไรกับเงินกับทอง โอ๊ย สลดสังเวชนะ เพราะฉะนั้นจึงกล่าวพูดกล่าวเป็นบ้า เรากล้าจริง ๆ สิ่งอย่างนี้เรากล้าจริง ๆ เราไม่สะทกสะท้านว่าจะผิดไป

ขอให้ทำใจให้ดีเถอะนะใครก็ตาม ขอให้ทำใจให้ดี ไม่ต้องบอกใครมาประกาศโฆษณาให้แหละ ดูเจ้าของเท่านั้น สนุกฏฐิโก ประกาศบ้าง ๆ อยู่ในนี้เสร็จหมดทุกอย่าง พร้อมแล้วว่างั้นเลย พร้อมแล้วที่จะสละชั้นันท์ว่าจะอยู่จะไป ไม่ทราบจะอยู่ที่ไหน

ไปอะไรอยู่ที่ไหนสมมุติทั้งนั้นแหละ บริสุทธิ์ยังงี้ก็อยู่ตามหลักธรรมชาติแห่งความบริสุทธิ์นี้พอเท่านั้น ถึงวาระที่จะสลัดก็เท่านั้น ก็เพียงเครื่องใช้อันนี้ เป็นสัตว์เป็นบุคคลที่ตรงไหน ว่าให้เต็มมรรดเต็มธรรมแล้วสัตว์บุคคลมีอยู่ตรงไหน หลึงชายอยู่ตรงไหนไม่เห็นมีอะไร มีแต่เครื่องมือที่ใช้ ตาสำหรับดู หูสำหรับฟังเป็นต้นนะ อันนี้สำหรับนั้นประสาทส่วนนั้นสำหรับนั้นสำหรับนี้ พอจิตหดตัวปุ๊บเข้าไปเท่านั้นสิ่งเหล่านี้ก็เคลื่อนไม่มีความหมายอะไรเลย พอติดฝั่งไปแล้วก็ยิ่งแล้วเพียงท่อนไม้ท่อนฟืน แต่ท่อนไม้ท่อนฟืนไม่เน่านะ อันนี้เน่าเฟะเหม็นคลุ้งไปไกล

ภavanaให้เห็นอย่างนี้ซิ เห็นอย่างนี้จะไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าที่ตรงไหน เฝ้าพระพุทธเจ้า เฝ้าพระธรรม พระสงฆ์ที่ตรงไหน ให้เห็นลงตรงนั้นะ ทือ พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไงเท่านั้นพอ ฟังให้ดี เมื่อมันถึงนั้นแล้วจะเป็นอันเดียวกันเลย ไม่มีสองไม่มีสามแหละเป็นหลักธรรมชาติแล้ว ทือ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง แล้วเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าที่ไหนเมื่อเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแล้ว โดยหลักธรรมชาติ สนฺทิฎฐิโก ประกาศข้างขึ้นในหัวใจของผู้บริสุทธิ์

นี่ละธรรมพระพุทธเจ้าสด ๆ ร้อน ๆ อยู่อย่างนี้เองมันหากไม่ฟังมนุษย์เรา ฟังแต่เรื่องของกิเลสกล่อมให้หลับให้เคลิ้มเป็นบ้าทั้งวันทั้งคืนไม่มีวันสร้างละ เก่งกว่าเขากินเหล้าอีก ความเพลิตความเพลินนั้นเกินเนื้อเกินตัว นี่ละเขียงใหญ่ของกิเลส คือความเพลิตความเพลินนี่เป็นเขียงใหญ่ของกิเลส ห้ามเขียงย่ำสัตว์ทั้งหลายใส่บนเขียง ความเพลิตความเพลินความไม่รู้เนื้อรู้ตัวนี่คือเขียงใหญ่ ห้ามกันอีกทีก ไปที่ไหนเห็นแต่เขียงของกิเลสจนจะก้าวขาออกเดินไม่ได้ ไปตรงไหน ๆ มีแต่เขียงของกิเลสห้ามขวางหน้าขวางหลัง อู๊ย ทุเรศ

ในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรเป็นเครื่องที่จะตัดหัวกิเลสคอกิเลสให้ขาดสะบั้นไปนอกจากบุญกุศลเท่านั้น มีเท่านั้นฟังให้ดี เท่านั้น เพราะอันนี้เป็นเขตวิภูจักรของมันครบหมดเลย ไม่มีอะไรที่จะเข้าทำลายได้ มีธรรมเท่านั้นที่เรียกว่าธรรมจักร หมุนตัวเข้าพืดกัน มีสองอย่างเป็นคู่กัน พออันนี้พืดอันนี้ขาดสะบั้นลงไปแล้วเป็นวิภูจักร ขาดสะบั้นแล้วพ้นจากทุกข์เลย

เอาละหยุดแค่นี้